

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Белоградчик , 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, П-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и четвърти юни, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Антон Ел. Антов

при участието на секретаря Жанета Г. Еленкова
като разгледа докладваното от Антон Ел. Антов Гражданско дело №
20211310100102 по описа за 2021 година

и за да се произнесе съдът взе предвид следното :

Предявени са обективно съединени иски с пр. осн. чл. 344 ал.1 т. 1, 2 и 3 КТ.

Ищеца В. ЛЮБ. АНТ. излага в предявената искова молба : Работел на длъжността
“охранител“ при ответника „Елос“ ООД Благоевград с място на работа - „ММК“ ЕООД,
завод „Миджур“ с. Горни Лом, обл. Видин

Ищеца е уволнен дисциплинарно със заповед № 022/01.02.2021г. на осн. чл. 190 ал.1 т.2, 4 и
7 КТ за нарушения по чл. 187 т.т.3, 7, 8 и 10 КТ

Заповедта за дисц. наказание е незаконосъобразна, защото :

- прекратява се несъществуващ тр. договор към датата на издаване на Заповедта – тр.
договор на ищеца е № 9/25.01.2018г., а не № 9/25.01.2021г.

- не е извършил нарушение по т. 1 от Заповедта :

-- по график на 07.12.2020г. охраната е от един служител и друг служител е уведомил още
на 04.12.2020г. ОДЦ-Разлог за това и не са предприети действия за осигуряване на втори
охранител

-- не се му възложени функции на отговорник за охраната на обекта, поради което няма
задължения да уведомява ОДЦ при липса на втори охранител

- не е извършил нарушение по т. 2 от Заповедта :

-- неговата раб. заплата не представлява фирмена тайна

-- графици за дежурство се изпращат ежемесечно по електронната поща от
деловодството на „ММК“ ЕООД до управителя и счетоводството на работодателя на ищеца

-- тр. договор на ищеца също не е фирмена тайна

- в Заповедта не е конкретизирано по коя от трите хипотези на чл. 187 т.3 КТ е извършил нарушение

- не е налице нарушение – неизпълнение на законни разпореждания на работодателя

- не е налице нарушение – други тежки нарушения на тр. дисциплина - такива не са посочени

респ. Заповедта е немотивирана по последните три пункта - нарушение на чл. 195 КТ

Представя писм. доказателства, претендира разноски.Посочени са и са разпитани св. Ц. Л. Ж. и Н. Д. И.

Назначеното вещо лице по допуснатата ССЕ е представило заключение за размера на брутното тр. възнаграждение на ищеца във вр. с претендираното обезщетение по чл. 344 ал.1 т.3 във вр. с чл. 225 ал.1 КТ. Заключение то не оспорено от страните и е прието като доказателство по делото.

Проц. представител на ответника е оспорил предявените искове. Брани се с правни доводи – Заповедта е законосъобразна, защото :

- при издаването и са спазени всички материално и процесуалноправни разпоредби - не са налице нарушения на чл. 193 ал.1 КТ, чл. 195 ал.1 КТ, чл. 195 ал.3 КТ и чл. 190 ал.1 т.3 КТ ;

- ищеца е извършил, посочените в заповед № 022/01.02.2021г. нарушения на тр. дисциплина Представя писмени доказателства, претендира разноски. Посочен е и е разпитан св. Г. К. Д.

Съдът преценявайки изложеното в иск. молба и събраните по делото писмени и гласни доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, доводите и становищата на страните, приема за установено следното :

От фактическа страна:

Страните не спорят, че ищеца е работел на длъжността “охранител“ при ответника „Елос“ ООД Благоевград с място на работа - „ММК“ ЕООД, завод „Миджур“ с. Горни Лом, обл. Видин

Видно от заповед № 022/01.012.2021г. на управителя на „Елос“ ООД Благоевград на ищеца е наложено наказание „дисциплинарно уволнение“, на осн. чл. 190 ал.1 т.4 и т.7 КТ - за извършени нарушения на тр. дисциплина – неизпълнение на законните нареждания на работодателя и разпространяване на поверителни за него сведения, която заповед е връчена на ищеца срещу подпис на 01.02.2021г., като последица от която заповед - ТПО на ищеца се прекратява.

Обяснения от ищеца работодателя е поискал с писмо изх. № 762/01.02.2021г. като ищеца е отказал да дава обяснения, видно от собственоръчното отбелязване в/у самото искане, удостоверено и от един свидетел.

В мотивната част на Заповедта е посочено, че ищеца е извършил нарушения на тр. дисциплина, изразяващи се в неизпълнение на законните нареждания на работодателя и разпространяване на поверителни за него сведения.

Свидетеля Ц. Ж./на ищеца/ твърди в показанията си, че множество документ от и за „Елос“ ООД са получавани и изпращани от техническо устройство на „ММК“ ЕООД, на

което тя е работела, завод „Миджур“ с. Горни Лом, обл. Видин и по този начин управителя на последното дружество е могъл да се запознае със съдържението им.

Свидетеля Н. И./на ищеца/ твърди в показанията си, че графикът за дежурство през м.12.202г. е бил изработен от П. А., че св. И. по силата на този график е бил дневна смяна на 07.12.2020г., без наличието на втори охранител, както и че оръжието на втория охранител от нощната смяна е заключено лично от него в съответната каса.

Свидетеля Г. Д. /на ответника/ твърди в показанията си, че за отговорник на охраната в с. Горни Лом – завод Миджур е бил назначен ищеца - да приема графици, да обучава служители, да ги запознава с обекта. С последния поддържал контакт по няколко пъти седмично относно организацията на работа, графиците, текущи дейности.

Със заповед № 076/25.01.2018г. на управителя на „Елос“ ООД Благоевград на ищеца е разпоредено да отговаря за „... съхранението и отчетността на огнестрелните оръжия и боеприпаси, необходими за охраната на „Миджур Манеджмънт Кънстракшан“ ЕООД с. Горни Лом.“ Не се установи на 07.12.2020г. да е присъствал при приемане и предаване на огнестрелното оръжие от охранителите от отстъпващата и застъпващата смяна на обекта. Видно от представения по делото график за м.12.2020г на 07.12.2020г. ищеца не е следвало да се яви на работа.

В р-л „Фирмена тайна“ от Правилника за вътрешен трудов ред/ПВТР/ на ответника е посочено, че фирмена тайна са всякакви сведения и информация, свързани с дейността на ответника и на работниците се забранява разпространяването им на трети лица, освен по разпореждане на управителя. Ищеца е подписал декларация от 25.01.2018г. че е запознат с ПВТР при ответника.

Ищеца сам признава в иск. молба, че е предоставил сведения на трето лице - относно неговата раб. заплата, колко работни часове има през календарната година, приложил е копие от неговия тр. договор и от графиците за дежурства.

На 01.03.2021г. ищеца е постъпил на работа по ТПО при друг работодател.

От заключението на вещото лице по допуснатата ССЕ се установява, че брутно тр. възнаграждение на ищеца за един месец възлиза на 815.40лв.

От правна страна :

Тежестта на доказване в процеса по трудов спор лежи върху работодателя.

Твърдението на работника или служителя, че уволнението му е незаконно се основава на упражненото от работодателя право на уволнение. Ето защо носителят на това право – работодателя – „Елос“ ООД следва да докаже, че законосъобразно го е упражнил. Такава е константната практика на ВКС на РБ /р. № 432/20.04.1999г по гр. д. № 1358/99г , р. № 292/28-03.1995 г по гр. д. № 1968/95 г. и много др./

Работника е достатъчно само да твърди незаконосъобразността на наложеното наказание, като посочва пороците на същото в иск. молба.

Съгласно трайно установената съдебна практика при искове за оспорване на дисциплинарни наказания работодателят е длъжен да докаже, че законосъобразно е упражнил своята дисциплинарна власт – след като е изслушал работника или поне е поискал неговите обяснения, преценил е всички доказателства, правилно е установил, че именно

този работник е извършил конкретно нарушение – действията на последния представляват виновно неизпълнение на задължения по тр. му договор, както и че са спазени съответните правила относно процедурата за налагане на дисц. наказание и относно изискващата се по закон форма и реквизити.

Т.е. че Заповедта е издадена в съответствие с чл. 195 ал.1 КТ, след спазване изискванията по чл. 193 ал.1 КТ, че наказанието е наложено в срока по чл. 194 КТ и че работникът е извършил дисциплинарни нарушения, за които му е наложено дисц. наказание.

Нормите на чл. 193 ал.1, чл. 194 и чл. 195 ал.1 КТ са императивни и съдът следи служебно за прилагането им поради характера им/ така Решения №№ 1506/10.12.99г. на ВКС по гр.д. № 408/99г., III г.о.; 432/20.04.2000г. на ВКС по гр.д. № 1358/99г., III г.о. и др./

Задължение на съда е служебно да следи за спазване на императивните разпоредби на материалния закон - такива са изискванията на чл. 193 КТ, чл. 195, ал.1 КТ относно формата и съдържанието на заповедта за уволнение, чл. 194 КТ относно срока за налагане на дисциплинарни наказания, дори те да не са изрично посочени в исковата молба, с която е оспорена законността на уволнението/така Решение № 301/06.10.2011г. на ВКС по гр. д. № 1679/2010 г., III г.о./

Съдът приема, че е спазена установената законова процедура по чл. 193 ал.1 КТ. Налице е съответствие м/у вменените на ищеца нарушения в изпратеното до ищеца писмо и посочените в Заповедта за дисц. наказание. Наказанието е наложено в срока по чл. 194 КТ. За неоснователен, съдът приема довода изложен в иск. молба отнсно цитирани други текстове от КТ в Заповедта/относно извършени нарушения от ищеца/ Правно значима при преценката на законосъобразността на уволнението е обосновката на работодателя за прекратяване на правоотношението в текстовата част на заповедта, като при противоречие между тази обосновка и нейното цифрово изражение в заповедта, от значение за правната квалификация на уволнението е съдържателната част от заповедта./така Решение № 28/26.02.2014 г. на ВКС по гр.д. № 2917/2013 г., IV г.о./

Съдът извежда вида на дисциплинарното нарушение от неговите обективни признаци, посочени в мотивите на заповедта за уволнение и преценява дали събраните по делото доказателства установяват фактическия състав на визираното в мотивите нарушение, като без значение е посочената в заповедта законова квалификация на дисциплинарното нарушение./ така Решение № 395/01.06.2010г. на ВКС по гр.д. № 1629/2009 г., III г.о.; Решение № 205/04.07.2011г. на ВКС по гр.д. № 236/2010 г., IV г.о./

Неоснователен е и довода относно незаконност на Заповедта, поради прекратяване на несъществуващ тр. договор към датата на издаване на Заповедта/тр. договор на ищеца е № 9/25.01.2018г., а не от 25.01.2021г./ Въпреки допуснатата неточност в Заповедта, съдът намира, че това по никакъв начин не нарушава правата на ищеца за защита с/у Заповедта. Същият предявявайки иск. молба е с ясното съзнание, че неговия тр. договор е прекратен/абзац първи от иск. молба – „, с ответника ... се намирах в ТПО .../

Съдът приема, че Заповедта отговаря на изискванията на чл. 195 ал.1 КТ. Описани са посочените по-горе две нарушения извършени от ищеца, времето на извършване и законният текст, въз основа на който се налага наказанието.

Доказа се и още едно от вменените в тежест на доказване на ответника обстоятелства – че ищеца е извършил едно от посочените в Заповедта нарушения.

Със заповед № 076/25.01.2018г. на управителя на „Елос“ ООД Благоевград на ищеца е разпоредено да отговаря за „... съхранението и отчетността на огнестрелните оръжия и боеприпаси, необходими за охраната на „Миджур Манеджмънт Кънстракшан“ ЕООД с. Горни Лом.“ Не се установи на 07.12.2020г. да е присъствал при приемане и предаване на огнестрелното оръжие от охранителите от отстъпващата и застъпващата смяна на обекта. Съдът приема, че ищеца не е следвало да присъства, тъй като не е бил на работа по график. Съдът приема, че нареждането на работодателя по заповед № 076/25.01.2018г., разбирано в такъв смисъл – ищеца да присъства винаги при приемане и предаване на огнестрелното оръжие от охранителите от отстъпващата и застъпващата смяна на обекта, то това нареждане не е законно. По този начин се нарушават правата на ищеца за почивка по чл. 151 и сл. КТ.

Установи се обаче извършено от ищеца нарушение по чл. 190 ал.1., т.4 КТ - разпространяване на поверителни за работодателя сведения.

Разпространението на поверителни за работодателя сведения съставлява нарушение по чл. 190, ал.1, т.4 КТ, когато съществува забрана за изнасяне на съответната информация пред трети лица, регламентирана от нормативен или вътрешноведомствен акт и работникът е знаел за това.

Разпоредбата на чл. 190, ал.1, т.4 от КТ въвежда две нарушения на трудовата дисциплина- злоупотреба с доверието на работодателя и уронване на доброто му име и разпространение на поверителни за него сведения, като всяка от тях е самостоятелно основание за налагане на дисциплинарна отговорност. Или според тази разпоредба, нарушенията на трудовата дисциплина са: злоупотреба с доверието на работодателя и уронване на доброто име и разпространение на поверителни сведения за работодателя.

При изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителят е длъжен да бъде лоялен към работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие и не разпространява поверителни за него сведения, както и да пази доброто име на предприятието съгласно изискванията на чл. 126, т.9 КТ.

Работникът или служителят е длъжен да не разпространява сведения, поверителни за работодателя. Това задължение е известно в практиката като задължение за опазване на служебните тайни на работодателя. Механизмът на изпълнение на това задължение изисква работодателят първо да определи изрично кои именно сведения, ставащи достояние на работниците или служителите в хода на изпълнение на трудовите им задължения, счита за служебна тайна. Едва след като бъде запознат със съдържанието и обхвата на сведенията, които работодателят счита за служебна тайна, за работника или служителя възниква задължението да не ги разпространява.

Поверителни сведения за предприятието са сведенията, които са обявени за такива с нормативен или административен акт, с вътрешноведомствен акт, с договора между страните по трудовото правоотношение или със заповед на работодателя.

В настоящия случай, работодателят е обявил за поверителни всички сведенията и

информация, свързани с дейността му/ р-л Фирмена тайна от ПВТР/. Така, че оплакванията на ищеца са неоснователни. С ПВТР работодателят в достатъчна степен ясно е определил кои сведения счита поверителни, т. е. служебна тайна, като ищецът, подписвайки декларация от 25.01.2018г. че е запознат с ПВТР при ответника, се е задължил да изпълнява това свое задължение.

Ясно е, че всички сведения, които ищецът е дал на управителя на „ММК“ ЕООД, завод „Миджур“, което обстоятелство той не оспорва, са фирмена тайна по см. на р-л „Фирмена тайна“ от ПВТР. Съдебната практика приема, че нарушението "разпространение на поверителни за работодателя сведения" се осъществява чрез съобщаване на тези сведения и данни на външно за предприятието лице, на което работникът или служителят не е имал право да ги прави достояние.

Не се установи, а и не се твърди ищецът да е имал разрешение/разпореждане на управителя по см. на ПВТР/

Ищеца сам признава в иск. молба,/която е частен документ, в който ищеца твърди неизгодни за него факти/, че е предоставил сведения на трето лице относно неговата раб. заплата, колко работни часове има през календарната година, приложил е копие от неговия тр. договор и от графици за дежурства, поради което, съдът зачита доказателствената и сила относно установено за извършено нарушение от ищеца - разпространение на поверителни за работодателя сведения.

Поради изложеното съдът приема, че уволнението на ищеца от длъжността – “охранител“ при ответника „Елос“ ООД Благоевград, извършено със заповед № 022/01.012.2021г. на управителя на „Елос“ ООД Благоевград е законосъобразно.

С оглед неоснователността на главния иск за отмяна уволнението на ищеца, неоснователен се явява и акцесорния иск по чл. 344 ал.1 т.2 КТ за възстановяването му на заемащата до уволнението длъжност – “охранител“ при ответника „Елос“ ООД Благоевград, поради което съдът го отхвърля.

С оглед неоснователността на главния иск за отмяна уволнението на ищеца, неоснователен се явява и акцесорния иск по чл. 344 ал.1 т.3 КТ за заплащане на обезщетение за времето, през което е останал без работа през периода 01.02.2021г.-01.03.2021г. в размер на 815.40 лв., поради което съдът го отхвърля.

Проц. представител на ответника в съд. заседание е претендирал разноски, но не са представени доказателства за извършени такива, поради което, съдът не присъжда разноски по делото в полза на ответника.

На ищеца не следват разноски по делото в размер на 900.00лв. – адвокатско възнаграждение.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

Отхвърля предявените от В. ЛЮБ. АНТ. с ЕГН ***** от с. Г. лом, обл. В., ул. “.....” № .. срещу „Елос“ ООД ЕИК 030216000, със седалище и адрес на управление гр.

Благоевград, ул. „Димитър Солунски“ № 77 искиве за признаване на уволнението извършено със заповед № 022/01.012.2021г. на управителя на „Елос“ ООД Благоевград за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на предишната и работа и за заплащане на обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението през периода 01.02.2021г.- 01.03.2021г. в размер на 815.40 лв. с пр. осн. чл. 344 ал.1 т.1, 2 и 3 КТ като неоснователни.

Оставя без уважение искането на В. ЛЮБ. АНТ. с ЕГН ***** за присъждане на направени по делото разноси в размер на 900.00лв. - адвокатско възнаграждение

Решението може да се обжалва пред ВОС в двуседмичен срок, считано от 01.07.2021 г.

Съдия при Районен съд – Белоградчик: _____